

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 151/01 Posljednja objava Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* SL C 142, 12.5.2014... 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 151/02 Predmet C-314/12: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Oberster Gerichtshof – Austrija) – UPC Telekabel Wien GmbH protiv Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktionsgesellschaft GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Autorsko pravo i srodna prava — Informacijsko društvo — Direktiva 2001/29/EZ — Internetska stranica koja stavlja na raspolaganje javnosti kinematografska djela bez pristanka nositelja srodnog prava — Članak 8. stavak 3. — Pojam 'posrednikâ čije usluge koristi treća strana za povredu autorskog prava ili srodnog prava' — Pružatelj pristupa internetu — Sudski nalog upućen pružatelju pristupa internetu kojim mu se zabranjuje da svojim klijentima daje pristup jednoj internetskoj stranici — Stavljanje u ravnotežu temeljnih prava) 2

2014/C 151/03 Predmet C-530/12 P: Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. ožujka 2014. – Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) protiv National Lottery Commission (Žalba — Žig Zajednice — Uredba (EZ) br. 40/94 — Članak 52. stavak 2. točka (c) — Zahtjev za proglašenje ništavim na temelju ranijeg autorskog prava stečenoga temeljem nacionalnog prava — Primjena nacionalnog prava od strane OHIM-a — Ovlasti suca Unije) 3

2014/C 151/04	Predmet C-565/12: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal d'instance d'Orléans – Francuska) – LCL Le Crédit Lyonnais, SA protiv Fesih Kalhan (Zaštita potrošača — Ugovori o potrošačkim kreditima — Direktiva 2008/48/EZ — Članci 8. i 23. — Obveza davatelja kredita da prije sklapanja ugovora procijeni kreditnu sposobnost korisnika kredita — Nacionalna odredba koja nalaže izvršenje uvida u bazu podataka — Gubitak prava na ugovorenu kamatu u slučaju povrede takve obveze — Učinkovita, proporcionalna i odvratajuća narav sankcije) .	4
2014/C 151/05	Predmet C-612/12 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 27. ožujka 2014. – Ballast Nedam NV protiv Europske komisije (Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Nizozemsko tržište cestovnog bitumena — Određivanje bruto cijene cestovnog bitumena — Određivanje sniženja cijene cestovnim graditeljima — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 27. — Pravo na obranu — Smanjenje novčane kazne)	4
2014/C 151/06	Predmet C-17/13: Presuda Suda (treće vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Consiglio di Stato – Italija) – Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH protiv Ministero delle infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia (Pomorski promet — Uredba (EEZ) br. 3577/92 — Pojam „pomorske kabotaže” — Usluge krstarenja — Krstarenje Venecijanskom lagunom, talijanskim teritorijalnim morem i rijekom Pad — Polazak i dolazak u istu luku).	5
2014/C 151/07	Predmet C-151/13: Presuda Suda (šesto vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Cour administrative d'appel de Versailles – Francuska) – Le Rayon d'Or SARL protiv Ministre de l'Economie et des Finances (Prethodni postupak — Porezi — PDV — Područje primjene — Utvrđivanje oporezivog iznosa — Pojam „potpore izravno povezane s cijenom isporuke” — Isplata paušalnog iznosa institucijama za smještaj starijih i nemoćnih osoba od strane nacionalnog fonda za zdravstveno osiguranje)	6
2014/C 151/08	Predmet C-265/13: Presuda Suda (deseto vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Juzgado de lo Social nº 2 deTerrassa – Španjolska) – Emiliano Torralbo Marcos protiv Korota SA, Fondo de Garantía Salarial (Zahtjev za prethodnu odluku — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na učinkovito pravno sredstvo — Sudske pristojbe i kaucije za ulaganje žalbe u području socijalnog prava — Provedba prava Unije — Nepostojanje — Područje primjene prava Unije — Nenadležnost Suda)	7
2014/C 151/09	Predmet C-300/13: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španjolska) – Ayuntamiento de Benferri protiv Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 85/337/EEZ — Procjena učinaka određenih projekata na okoliš — Izgradnja određenih nadzemnih vodova za prijenos električne energije — Proširenje električne trafostanice — Nepodnošenje projekta na ocjenu učinaka na okoliš)	7
2014/C 151/10	Predmet C-322/13: Presuda Suda (deseto vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Landesgericht Bozen – Italija) – Ulrike Elfriede Grauel Rüffer protiv Katerine Pokorne (Građanstvo Unije — Načelo zabrane diskriminacije — Pravila o jeziku koja se primjenjuju u građanskim postupcima)	8
2014/C 151/11	Predmet C-64/12 P: Žalba koju su 7. veljače 2014. podnijeli Sven A. von Storch i dr. protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 10. prosinca 2013. u predmetu T-492/12, Sven A. von Storch protiv Europske središnje banke.	9
2014/C 151/12	Predmet C-76/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Braşov (Rumunjska) 12. veljače 2014. – Mihai Manea protiv Instituția Prefectului – județul Braşov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor	10
2014/C 151/13	Predmet C-80/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2014. uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ujedinjena Kraljevina) – Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), B. Wilson protiv WW Realisation 1 Ltd (u likvidaciji), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills.	10
2014/C 151/14	Predmet C-85/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska) 18. veljače 2014. – KPN BV protiv Autoriteit Consument en Markt (ACM), druge stranke u postupku: UPC Nederland BV i dr..	11

2014/C 151/15	Predmet C-90/14: Zahtjev za prethodnu odluku koju je 24. veljače 2014. uputio Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Španjolska) – Banco Grupo Cajatres S.A. protiv Marije Mercedes Manjón Pinilla i nasljedničke zajednice nastale povodom smrti Miguela Ángela Viane Gordejuele	12
2014/C 151/16	Predmet C-93/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2014. uputio Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Španjolska) – Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A..	13
2014/C 151/17	Predmet C-117/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2014. uputio Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Španjolska) – Grima Janet Nisttau Poclava protiv Joséa Marije Arize Toledana (Taberna del Marqués).	14
2014/C 151/18	Predmet C-123/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2014. uputio Administrativen sad – Varna (Bugarska) – Itales OOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	14
2014/C 151/19	Predmet C-129/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2014. uputio Oberlandesgericht Nürnberg (Njemačka) – kazneni postupak protiv Zorana Spasica	15

Opći sud

2014/C 151/20	Predmeti T-56/09 i T-73/09: Presuda Općeg suda od 27. ožujka 2014. – Saint-Gobain Glass France i dr. protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište automobilske stakla — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 81. UEZ-a — Sporazumi o podjeli tržišta i razmjeni tržišno osjetljivih informacija — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Prigovor nezakonitosti — Novčane kazne — Retroaktivna primjena Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Vrijednost prodaje — Ponavljanje povrede — Dodatni iznos — Pripisivanje protupravnog ponašanja — Gornja granica novčane kazne — Ukupni prihod grupe”)	16
2014/C 151/21	Predmet T-117/10: Presuda Općeg suda od 28. ožujka 2014. – Italija protiv Komisije („FEDER — Smanjenje financijske potpore — Regionalni operativni program 2000. - 2006. za Apuliju (Italija) na temelju Cilja br. 1 — Ozbiljni nedostaci u sustavu upravljanja i kontrole koji mogu dovesti do sustavnih nepravilnosti — Načelo partnerstva — Proporcionalnost — Članak 39. stavak 3. točka (b) Uredbe (EZ) br. 1260/1999 — Članci 4., 8., 9. i 10. Uredbe (EZ) br. 438/2001 — Obveza obrazlaganja — Nenadležnost”)	17
2014/C 151/22	Predmet T-47/12: Presuda Općeg suda od 27. ožujka 2014. – Intesa Sanpaolo protiv OHIM-a – equinet Bank (EQUITER) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice EQUITER — Raniji verbalni žig Zajednice EQUINET — Relativni razlog za odbijanje — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja”)	17
2014/C 151/23	Predmet T-133/12: Presuda Općeg suda od 2. travnja 2014. – Ben Ali protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu — Zamrzavanje sredstava — Pravni temelj — Pravo na vlasništvo — Članak 17., stavak 1. Povelje o temeljnim pravima — Prilagođavanje vremena učinaka poništenja — Izvanugovorna odgovornost — Izostanak materijalne štete”)	18
2014/C 151/24	Predmet T-554/12: Presuda Općeg suda od 27. ožujka 2014. – Oracle America protiv OHIM-a – Aava Mobile (AAVA MOBILE) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice AAVA MOBILE — Raniji verbalni žig Zajednice JAVA — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u svezu — Veza između znakova — Ugled — Nepostojanje sličnosti između znakova — Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009”)	19
2014/C 151/25	Predmet T-347/13: Rješenje Općeg suda od 25. ožujka 2014. – Hawe Hydraulik protiv OHIM-a HaWi Energietechnik (HAWI) („Žig Zajednice — Prigovor — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)	19
2014/C 151/26	Predmet T-690/13: Tužba podnesena 31. prosinca 2013. – Invivo protiv OLAF-a	20
2014/C 151/27	Predmet T-91/14: Tužba podnesena 10. veljače 2014. – Schniga protiv CPVO-a – Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)	20

2014/C 151/28	Predmet T-92/14: Tužba podnesena 10. veljače 2014. – Schniga protiv CPVO-a – Elaris (Gala Schnitzer)	21
2014/C 151/29	Predmet T-104/14 P: Žalba koju je 17. veljače 2014. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 11. prosinca 2013. u predmetu F-130/11, Verile i Gjergji protiv Komisije	22
2014/C 151/30	Predmet T-117/14: Tužba podnesena 17. veljače 2014. – Cargill protiv Vijeća	23
2014/C 151/31	Predmet T-118/14: Tužba podnesena 17. veljače 2014. – LDC Argentina protiv Vijeća.	23
2014/C 151/32	Predmet T-119/14: Tužba podnesena 18. veljače 2014. – Carbio protiv Vijeća	24
2014/C 151/33	Predmet T-128/14: Tužba podnesena 21. veljače 2014. – Daimler protiv Komisije.	25
2014/C 151/34	Predmet T-139/14: Tužba podnesena 19. veljače 2014. – PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia protiv Vijeća	26
2014/C 151/35	Predmet T-169/14: Tužba podnesena 17. ožujka 2014. – Ferring protiv OHIM-a – Kora Corporation (Koragel).	28
2014/C 151/36	Predmet T-171/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Léon Van Parys protiv Komisije.	28
2014/C 151/37	Predmet T-181/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Nürburgring protiv OHIM-a – Biedermann (Nordschleife)	29
2014/C 151/38	Predmet T-187/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Sonova Holding protiv OHIM-a (Flex)	30
2014/C 151/39	Predmet T-188/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Grundig Multimedia protiv OHIM-a (GentleCare)	30
2014/C 151/40	Predmet T-191/14: Tužba podnesena 21. ožujka 2014. – Lubrizol France protiv Vijeća	31
2014/C 151/41	Predmet T-193/14: Tužba podnesena 21. ožujka 2014. – Cristiano di Thiene protiv OHIM-a – Nautica Apparel (AERONAUTICA)	32
2014/C 151/42	Predmet T-194/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Bristol Global protiv OHIM-a – Bridgestone (AEROSTONE)	33
2014/C 151/43	Predmet T-196/14: Tužba podnesena 24. ožujka 2014. – Swedish Match North Europe protiv OHIM-a – Skruf Snus (Oral snuff packages).	33
2014/C 151/44	Predmet T-209/14: Tužba podnesena 31. ožujka 2014. – Bopp protiv OHIM-a (prikaz osmerokutnog zelenog okvira)	34
2014/C 151/45	Predmet T-542/13: Rješenje Općeg suda od 25. ožujka 2014. – Nizozemska protiv Komisije	35

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

(2014/C 151/01)

Posljednja objava Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

SL C 142, 12.5.2014.

Prethodne objave

SL C 135, 5.5.2014.

SL C 129, 28.4.2014.

SL C 112, 14.4.2014.

SL C 102, 7.4.2014.

SL C 93, 29.3.2014.

SL C 85, 22.3.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu/hr/index.htm>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Oberster Gerichtshof – Austrija) – UPC Telekabel Wien GmbH protiv Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktiongesellschaft GmbH

(Predmet C-314/12) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Autorsko pravo i srodna prava — Informacijsko društvo — Direktiva 2001/29/EZ — Internetska stranica koja stavlja na raspolaganje javnosti kinematografska djela bez pristanka nositelja srodnog prava — Članak 8. stavak 3. — Pojam 'posrednikâ čije usluge koristi treća strana za povredu autorskog prava ili srodnog prava' — Pružatelj pristupa internetu — Sudski nalog upućen pružatelju pristupa internetu kojim mu se zabranjuje da svojim klijentima daje pristup jednoj internetskoj stranici — Stavljanje u ravnotežu temeljnih prava)

(2014/C 151/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UPC Telekabel Wien GmbH

Tuženici: Constantin Film Verleih GmbH, Wega Filmproduktiongesellschaft GmbH

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Oberster Gerichtshof – Tumačenje članka 3. stavka 2., članka 5. stavaka 1. i 2. točke (b) te članka 8. stavka 3. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.) – Internetska stranica koja omogućava nezakonito preuzimanje filmova – Pravo nositelja autorskog prava jednog od tih filmova da od pružatelja pristupa internetu zatraži da svojim klijentima blokira pristup toj određenoj stranici – Izvedivost i proporcionalnost mjera blokiranja

Izreka

1. Članak 8. stavak 3. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da osoba koja stavlja na raspolaganje javnosti na internetskoj stranici predmete zaštite bez ovlaštenja nositelja prava, u smislu članka 3. stavka 2. te direktive, koristi usluge pružatelja pristupa internetu pomoću kojeg osobe pristupaju tim predmetima zaštite, a kojeg treba smatrati posrednikom u smislu članka 8. stavka 3. Direktive 2001/29.

2. *Temeljna prava priznata pravom Unije treba tumačiti na način da se ne protive tome da se pružatelju pristupa internetu sudskim nalogom zabrani da svojim klijentima daje pristup internetskoj stranici koja stavlja na mrežu predmete zaštite bez ovlaštenja nositelja prava, kad taj sudski nalog ne određuje pobliže koje mjere taj pružatelj pristupa mora poduzeti i kad taj pružatelj može izbjeći periodične penale kojima se kažnjava povreda navedenog sudskog naloga ako dokaže da je poduzeo sve razumne mjere, ali pod uvjetom da, s jedne strane, poduzete mjere ne lišavaju nepotrebno korisnike interneta mogućnosti da zakonito pristupaju raspoloživim informacijama i, s druge strane, da te mjere imaju za učinak sprečavanje ili barem otežavanje neovlaštenih pristupanja predmetima zaštite te da ozbiljno obeshrabruju korisnike interneta koji za pristupanje predmetima koji su im stavljeni na raspolaganje uz povredu prava intelektualnog vlasništva koriste usluge adresata tog istog sudskog naloga, a što je na nacionalnim tijelima i sudovima da provjere.*

⁽¹⁾ SL C 303, 6.10.2012.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. ožujka 2014. – Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) protiv National Lottery Commission

(Predmet C-530/12 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Zajednice — Uredba (EZ) br. 40/94 — Članak 52. stavak 2. točka (c) — Zahtjev za proglašenje ništavim na temelju ranijeg autorskog prava stečenoga temeljem nacionalnog prava — Primjena nacionalnog prava od strane OHIM-a — Ovlasti suca Unije)

(2014/C 151/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: P. Bullock i F. Mattina, agenti)

Druga stranka u postupku: National Lottery Commission (zastupnici): R. Cardas, advocate, B. Brandreth, Barrister)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 13. rujna 2012. – National Lottery Commission/OHIM (T-404/10), kojom je Opći sud ukinuo odluku R 1028/2009-1 prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (OHIM) od 9. lipnja 2010. kojom se odbija žalba protiv odluke Odjela za poništaje kojom je usvojen zahtjev za poništenje koji su podnijeli Mediatek Italia i Giuseppe De Gregorio – Figurativni žig zajednice koji predstavlja ruku s dva prekrivena prsta i nasmiješenim licem – Čl. 53, st. 2. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 – Postojanje ranijeg autorskog prava zaštićenog nacionalnim pravom – Teret dokazivanja – Primjena nacionalnog prava od strane OHIM-a

Izreka

1. *Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 13. rujna 2012., National Lottery Commission/OHIM – Mediatek Italia i De Gregorio (predstavlja ruku) (T-404/10).*
2. *Predmet se vraća Općem sudu Europske unije, koji mora donijeti odluku o meritumu tužbe.*
3. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*

⁽¹⁾ SL C 26, 26.1.2013.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal d'instance d'Orléans – Francuska) – LCL Le Crédit Lyonnais, SA protiv Fesih Kalhan

(Predmet C-565/12) ⁽¹⁾

(Zaštita potrošača — Ugovori o potrošačkim kreditima — Direktiva 2008/48/EZ — Članci 8. i 23. — Obveza davatelja kredita da prije sklapanja ugovora procijeni kreditnu sposobnost korisnika kredita — Nacionalna odredba koja nalaže izvršenje uvida u bazu podataka — Gubitak prava na ugovorenu kamatu u slučaju povrede takve obveze — Učinkovita, proporcionalna i odvraćajuća narav sankcije)

(2014/C 151/04)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal d'instance d'Orléans

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LCL Le Crédit Lyonnais, SA

Tuženik: Fesih Kalhan

Predmet

Zahtjev za prethodno pitanje – Tribunal d'instance d'Orléans – Tumačenje članka 23. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, str. 66., ispravci u SL 2009., L 207, str. 14.; SL 2010., L 199, str. 40.; i SL 2011., L 234, str. 46.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.) u smislu Direktive Vijeća br. 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15. svezak 12., str. 24.) – Obveza tijela za kreditiranje da provjeri kreditnu sposobnost korisnika kredita – Učinkovita, proporcionalna i odvraćajuća sankcija u slučaju da davatelj kredita ne ispuni tu obvezu – Dopuštenost zadržavanja zakonskih kamata čija je isplata predviđena na temelju zakona u korist davatelja kredita – Dopuštenost zadržavanja uvećanih zakonskih kamata čija je isplata predviđena na temelju zakona u korist davatelja kredita

Izreka

Članak 23. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ treba tumačiti tako da mu je protivna primjena nacionalnog sustava sankcija prema kojemu, u slučaju da davatelj kredita prekrši svoju predugovornu obvezu procjene kreditne sposobnosti korisnika kredita na temelju uvida u relevantnu bazu podataka, isti gubi svoje pravo na ugovornu kamatu, ali ima pravo na temelju zakona na zakonske kamate, koje može tražiti počevši od objave sudske odluke kojom je naloženo korisniku kredita plaćanje neisplaćenih iznosa, i čija se stopa osim toga uvećava za pet postotnih poena ako po isteku roka od dva mjeseca od objave korisnik kredita nije podmirio svoj dug, s obzirom na to da je sud koji je uputio zahtjev naveo da, u slučaju kao što je onaj u glavnom postupku, tražeći punu isplatu cjelokupnog duga zbog zakašnjenja plaćanja korisnika kredita, iznos koji bi davatelj kredita mogao osnovano tražiti nakon primjene sankcije gubitka prava na ugovornu kamatu nije bitno niži od onoga na koji bi imao pravo da je ispunio svoju obvezu provjere kreditne sposobnosti korisnika kredita.

⁽¹⁾ SL C 38, 9.2.2013.

Presuda Suda (peto vijeće) od 27. ožujka 2014. – Ballast Nedam NV protiv Europske komisije

(Predmet C-612/12 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Nizozemsko tržište cestovnog bitumena — Određivanje bruto cijene cestovnog bitumena — Određivanje sniženja cijene cestovnim graditeljima — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Članak 27. — Pravo na obranu — Smanjenje novčane kazne)

(2014/C 151/05)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelj: Ballast Nedam NV (zastupnici: A. Bosman i E. Oude Elferink, advocation)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Ronkes Agerbeek i P. Van Nuffel, agenti uz asistenciju F. Tuyschaever, odvjetnik)

Predmet

Žalba protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 27. rujna 2012., Ballast Nedam/Komisija (T-361/06), kojom je Opći sud odbio tužbu čiji je predmet primarno bio zahtjev za poništenje Odluke Komisije C(2006) 4090 final od 13. rujna 2006. o postupku primjene članka [81. EZ] [predmet COMP/F/38.456 – Bitumen – (Nizozemska)] u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja i, podredno, s jedne strane, zahtjev za djelomično poništenje navedene odluke u mjeri u kojoj utvrđuje trajanje povrede koja se na njega odnosi i, s druge strane, smanjenje iznosa novčane kazne koja mu je izrečena

Izreka

1. Presuda Ballast Nedam/Komisija (T-361/06) ukida se u dijelu u kojem odbija tužbeni razlog Ballast Nedam NV-a koji se odnosi na povredu članka 27. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u i prava na obranu tijekom upravnog postupka kojim je donesena Odluka Komisije C(2006) 4090 final od 13. rujna 2006. o postupku primjene članka [81. EZ] [predmet COMP/F/38.456 – Bitumen – (Nizozemska)].
2. Članak 1. točka (a) Odluke C(2006) 4090 final poništava se u odnosu na povredu članka 81. [EZ] počinjenu od strane Ballast Nedam NV-a tijekom razdoblja od 21. lipnja 1996. do 30. rujna 2000.
3. Članak 2. točka (a) Odluke C(2006) 4090 final poništava se u mjeri u kojoj utvrđuje iznos novčane kazne Ballast Nedam NV-u u iznosu od 4,65 milijuna eura.
4. Novčana kazna solidarno izrečena Ballast Nedam NV-u u članku 2. točki (a) Odluke C(2006) 4090 final utvrđuje se u iznosu od 3,45 milijuna eura.
5. Europskoj komisiji nalaže se snošenje svih troškova ovog žalbenog postupka.
6. Svaka stranka snosi svoje troškove prvostupanjskog postupka.

⁽¹⁾ SL C 71, 9.3.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Consiglio di Stato – Italija) – Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH protiv Ministero delle infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia

(Predmet C-17/13) ⁽¹⁾

(Pomorski promet — Uredba (EEZ) br. 3577/92 — Pojam „pomorske kabotaže” — Usluge krstarenja — Krstarenje Venecijanskom lagunom, talijanskim teritorijalnim morem i rijekom Pad — Polazak i dolazak u istu luku)

(2014/C 151/06)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH

Tuženik: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti – Capitaneria di Porto di Chioggia

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Consiglio di Stato – Tumačenje članka 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3577/92 od 7. prosinca 1992. o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prometu unutar država članica (pomorska kabotaža) (SL L 364, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 17.) – Područje primjene – Pojam pomorske kabotaže – Usluga krstarenja – Polazak i dolazak putnika u istu luku nakon zaustavljanja u drugim lukama

Izreka

Krstarenje koje s istim putnicima započinje i završava u istoj luci države članice u kojoj je izvršeno ulazi u pojam „pomorske kabotaže” u smislu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3577/92 od 7. prosinca 1992. o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prometu unutar država članica (pomorska kabotaža).

(¹) SL C 86, 23.3.2013.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Cour administrative d'appel de Versailles – Francuska) – Le Rayon d'Or SARL protiv Ministre de l'Economie et des Finances

(Predmet C-151/13) (¹)

(Prethodni postupak — Porezi — PDV — Područje primjene — Utvrđivanje oporezivog iznosa — Pojam „potpore izravno povezane s cijenom isporuke” — Isplata paušalnog iznosa institucijama za smještaj starijih i nemoćnih osoba od strane nacionalnog fonda za zdravstveno osiguranje)

(2014/C 151/07)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative d'appel de Versailles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Le Rayon d'Or SARL

Tuženik: Ministre de l'Economie et des Finances

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Prizivni upravni sud u Versaillesu – Tumačenje članka 11. slova A stavka 1. točke (a) Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL L 145, str. 1., u daljnjem tekstu: Šesta direktiva) kao i članka 73. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1., u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.) – Područje primjene poreza na dodanu vrijednost – Subvencija koja je izravno povezana s cijenom usluga skrbi – Uključenje „paušala za skrb” kojega plaćaju fondovi za zdravstveno osiguranje ustanovama za smještaj starijih nemoćnih osoba

Izreka

Članak 11. slovo A stavak 1. točku (a) Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje te članak 73. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da paušalna svota kao što je „paušal za skrb” iz glavnog postupka predstavlja naknadu za usluge skrbi koje uz naknadu obavlja institucija za smještaj starijih i nemoćnih osoba za svoje štićenike te u skladu s time podliježe porezu na dodanu vrijednost.

(¹) SL C 171, 15.6.2013.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Juzgado de lo Social n° 2 deTerrassa – Španjolska) – Emiliano Torralbo Marcos protiv Korota SA, Fondo de Garantía Salarial

(Predmet C-265/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 47. — Pravo na učinkovito pravno sredstvo — Sudske pristojbe i kaucije za ulaganje žalbe u području socijalnog prava — Provedba prava Unije — Nepostojanje — Područje primjene prava Unije — Nenadležnost Suda)

(2014/C 151/08)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 2 deTerrassa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Emiliano Torralbo Marcos

Tuženik: Korota SA, Fondo de Garantía Salarial

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa – tumačenje članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (SL 2000, C 364, str. 1) i Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca (SL L 283, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 128.) (kodificirana verzija) – Pravo na učinkovitu sudsku zaštitu – Nacionalni propis koji tužbu čini podložnom plaćanju troškova postupka – Ovlasti nacionalnog suca pred kojim je pokrenut postupak – Primjena u području socijalne politike – Insolventnost poslodavaca

Izreka

Sud Europske unije nije nadležan odgovoriti na prethodna pitanja koja mu je postavio Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Španjolska).

⁽¹⁾ SL C 207, 20.7.2013.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Španjolska) – Ayuntamiento de Benferri protiv Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Predmet C-300/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 85/337/EEZ — Procjena učinaka određenih projekata na okoliš — Izgradnja određenih nadzemnih vodova za prijenos električne energije — Proširenje električne trafostanice — Nepodnošenje projekta na ocjenu učinaka na okoliš)

(2014/C 151/09)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ayuntamiento de Benferri

Tuženici: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana – Tumačenje Priloga I. točke 20. i Priloga II. točke 3. podtočke (b) Direktive Vijeća 85/337/EEZ od 27. lipnja 1985. o ocjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 175, str. 40) [neslužbeni prijevod], kako je izmijenjena Direktivom 97/11/EZ (SL L 73, str. 5.) – izgradnja nadzemnih vodova za prijenos električne energije napona od 220 kV ili većeg i duljine veće od 15 kilometara – Pojam – Projekt proširenja električne trafostanice neovisno od postojećeg nadzemnog voda – Nacionalni propis koji ne predviđa podnošenje spomenutog projekta na ocjenu učinaka na okoliš

Izreka

Odredbi Priloga I. točke 20. i Priloga II. točke 3. podtočke (b) Direktive Vijeća 85/337/EEZ od 27. lipnja 1985. o ocjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 97/11/EZ od 3. ožujka 1997. se trebaju tumačiti na način da projekt kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku, koji se samo odnosi na proširenje trafostanice za izmjenu električnog napona, nije, kao takav, uključen u broj projekata na koje se odnose te odredbe, osim ako se to proširenje ne odvija u okviru izgradnje nadzemnih vodova za prijenos električne energije, što mora ispitati sud koji je uputio zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 27. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Landesgericht Bozen – Italija) – Ulrike Elfriede Grauel Rüffer protiv Katerine Pokorne

(Predmet C-322/13) ⁽¹⁾

(Građanstvo Unije — Načelo zabrane diskriminacije — Pravila o jeziku koja se primjenjuju u građanskim postupcima)

(2014/C 151/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Bozen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Tuženik: Katerina Pokorná

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen – Tumačenje članka 18. i 21. UFEU-a – Zabrana diskriminacije i građanstvo Unije – Pravila o jeziku koja se primjenjuju u građanskim postupcima – Odstupanje u korist vlastitih državljana – Proširenje tog odstupanja na državljane Europske unije koji se nalaze u istoj situaciji kao i vlastiti državljani

Izreka

Članci 18. UFEU-a i 21. UFEU-a trebaju se tumačiti tako da su im protivni nacionalni propisi poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koji u građanskim postupcima pred sudovima države članice sa sjedištem u određenoj teritorijalnoj jedinici dodjeljuju pravo na uporabu jezika koji je različit od službenog jezika te države samo državljanima te države koji imaju prebivalište u navedenoj teritorijalnoj jedinici.

⁽¹⁾ SL C 226, 3.8.2013.

Žalba koju su 7. veljače 2014. podnijeli Sven A. von Storch i dr. protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 10. prosinca 2013. u predmetu T-492/12, Sven A. von Storch protiv Europske središnje banke

(Predmet C-64/12 P)

(2014/C 151/11)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Sven A. von Storch i dr. (zastupnici: M. C. Kerber, odvjetnik, B. von Storch, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska središnja banka

Žalbeni zahtjev

Žalitelji zahtijevaju:

- ukidanje rješenja prvog vijeća Općeg suda od 10. prosinca 2013. u predmetu T-492/12.
- da Sud Europske unije prihvati zahtjeve tužitelja u tužbi od 11. studenoga 2012.
- da Sud Europske unije Europskoj središnjoj banci naloži snošenje troška na temelju članka 122. stavka 1. Poslovnika Suda.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji smatraju da rješenje prvog vijeća Općeg suda Europske unije od 10. prosinca 2013. u predmetu T-492/12 sadrži sljedeće pogreške koje se tiču prava:

1. Budući da donošenje odlukâ ESB-a od 6. rujna 2012. ima za cilj proizvesti pravni učinak u vezi s nizom tehničkih značajki izravnih transakcija (*Outright-Geschäfte*) Eurosustava na sekundarnim tržištima državnih zajmova, kao i radi dodatnih mjera kojima se jamči dostupnost instrumenata osiguranja za poslovne partnere kako bi im se osigurao pristup transakcijama u Eurosustavu kojima se ostvaruje likvidnost te
 - podredno, ima za cilj ostvariti pravni učinak Smjernice ESB-a 2012/641/EU od 10. listopada 2012. o izmjeni Smjernice ESB/2012/18 o dodatnim privremenim mjerama koje se odnose na operacije refinanciranja Eurosustava i prihvatljivost instrumenata osiguranja (ESB/2012/23) ⁽¹⁾, te odluke mogu biti predmetom tužbe. Pravna obvezatnost neke radnje određuje se na temelju stalne sudske prakse u vezi s člankom 19. UFEU-a i na temelju cilja radnje.
2. Donesene pobijane odluke izravno se i osobno odnose na tužitelja iako te odluke njima nisu izravno upućene.
3. Rješenje od 10. prosinca 2013. sadrži pogreške koje se tiču prava jer je Opći sud preuzeo argumentaciju ESB-a prema kojoj navedene odluke nemaju nikakvog učinka na pravni položaj građana. Isto tako, Opći sud ignorira činjenicu da te odluke imaju dalekosežne posljedice na tržišta vrijednosnih papira, a posebno na državne dugove, što je ESB također namjeravao postići.
4. Rješenje od 10. prosinca 2013. sadrži pogreške koje se tiču prava jer je Opći sud ovlaštenje tužiteljâ za podnošenje tužbe uvjetovao stvarnim postupanjem ESB-a odnosno kasnijim konkretnijim transakcijama, o čemu tužitelji u konkretnom slučaju vjerojatno neće imati saznanja, neovisno o stvarnoj nemogućnosti ponovnog otkupa kupljenih vrijednosnih papira.
5. Rješenje od 10. prosinca 2013. sadrži pogreške koje se tiču prava jer je Opći sud tužiteljima oduzeo pravo na učinkovitu sudska zaštitu zajamčeno člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane 4. studenoga 1950. u Rimu. Mogućnost incidentalne provjere pravnog pravila na temelju članka 277. UFEU-a, na koju se Opći sud poziva, nikako nema istu pravnu snagu kao tužba prema članku 263. stavku 4. UFEU-a.

⁽¹⁾ SL L 284, str. 14.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea de Apel Braşov (Rumunjska) 12. veljače 2014. – Mihai Manea protiv Instituția Prefectului – județul Braşov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

(Predmet C-76/14)

(2014/C 151/12)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Braşov

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mihai Manea

Tuženik: Instituția Prefectului – județul Braşov – Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

Prethodna pitanja

1. Valja li smatrati, imajući u vidu odredbe Zakona br. 9/2012 i svrhu poreza predviđenoga tim zakonom, da se članak 110. UFEU-a treba tumačiti na način da mu je protivno da država članica Unije uvede porez na emisije štetnih plinova koji se primjenjuje na sva strana motorna vozila kada ih se registrira u spomenutoj državi i koji se također primjenjuje kada se prenese pravo vlasništva na domaćim motornim vozilima, osim u slučaju kada je takav ili neki takav sličan porez već plaćen?
2. Valja li smatrati, imajući u vidu odredbe Zakona br. 9/2012 i svrhu poreza predviđenoga tim zakonom, da se članak 110. UFEU-a treba tumačiti na način da mu je protivno da država članica Unije uvede porez na emisije štetnih plinova koji se primjenjuje na sva strana motorna vozila kada ih se registrira u spomenutoj državi, a za koji u slučaju domaćih motornih vozila porezna obveza nastaje tek nakon prijenosa prava vlasništva na takvom motornom vozilu, zbog čega se strano motorno vozilo ne može koristiti prije nego što se takav porez plati, dok se domaće motorno vozilo može neograničeno koristiti i u razdoblju prije plaćanja poreza, sve do trenutka eventualnog prijenosa prava vlasništva na spomenutom motornom vozilu?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2014. uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ujedinjena Kraljevina) – Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), B. Wilson protiv WW Realisation 1 Ltd (u likvidaciji), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

(Predmet C-80/14)

(2014/C 151/13)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), B. Wilson

Tuženici: WW Realisation 1 Ltd (u likvidaciji), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

Prethodna pitanja

1. (a) Odnosi li se izraz „najmanje 20” u članku I. stavku I. točki (a) podtočki ii. Direktive Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva), na broj otkaza u svim poslodavčevim pogonima u kojima su provedeni otkazi u razdoblju od 90 dana, ili se odnosi na broj otkaza u svakom pojedinačnom pogonu?

- (b) Ako se članak 1. stavak 1. točka (a) podtočka ii. odnosi na broj otkaza u svakom pojedinačnom pogonu, kako treba tumačiti pojam „pogon”? Osobito, treba li pojam „pogon” tumačiti tako da znači ukupnu predmetnu djelatnost maloprodaje, koja se smatra jednom poslovnom jedinicom, ili dio te djelatnosti u kojem se ima namjeru provesti kolektivno otkazivanje, a ne da znači jedinicu u koju je zaposlenik raspoređen za obavljanje zadataka, kao što je pojedinačna trgovina.
2. Može li se država članica, kada zaposlenik traži da se privatnom poslodavcu naloži plaćanje otpremnine, pozivati na to da ili tvrditi da Direktiva ne daje prava s izravnim učinkom protiv poslodavca u okolnostima u kojima:
- (i) bi privatni poslodavac, da nije bilo propusta države članice da pravilno prenese Direktivu, morao isplatiti otpremninu zaposleniku zbog toga što se nije savjetovao u skladu s Direktivom; i
- (ii) bi ta država članica morala, podložno bilo kojem ograničenju odgovornosti nametnutom jamstvenoj ustanovi države članice u skladu s člankom 4. Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca⁽²⁾, s obzirom na to da je taj poslodavac insolventan, u slučaju u kojem se privatnom poslodavcu naloži plaćanje otpremnine, a on je ne isplati i državi članici se podnese zahtjev za isplatu te otpremnine, zaposleniku platiti tu otpremninu u skladu s nacionalnim propisima kojima je prenesena ta direktiva?

⁽¹⁾ SL L 225, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 86.)

⁽²⁾ SL L 283, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 128.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nizozemska)
18. veljače 2014. – KPN BV protiv Autoriteit Consument en Markt (ACM), druge stranke u postupku:
UPC Nederland BV i dr.**

(Predmet C-85/14)

(2014/C 151/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KPN BV

Tuženik: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Druge stranke u postupku: UPC Nederland BV, UPC Nederland Business BV, Tele2 Nederland BV, BT Nederland BV

Prethodna pitanja

1. Dozvoljava li čl. 28. Direktive o univerzalnoj usluzi⁽¹⁾ reguliranje naknada, a da analiza tržišta nije pokazala da stranka u vezi s reguliranom uslugom ima više nego značajnu tržišnu moć, dok je bez daljnijega tehnički moguć prekogranični pristup nezemljopisnim brojevima i dok je jedina zapreka pristupu tim brojevima to što se primjenjuju naknade zbog kojih je poziv upućen nezemljopisnom broju skuplji nego poziv upućen zemljopisnom broju?
2. Ukoliko je odgovor na prvo pitanje potvrđan, dem College-u se nameću sljedeća dva pitanja:
 - a) Vrijedi li ovlaštenje za reguliranje naknada i onda kada je utjecaj viših naknada na količinu poziva na nezemljopisne brojeve samo ograničen?

- b) U kojoj mjeri nacionalni sud raspolaže marginom prosudbe pri procjeni je li tarifna mjera iz čl. 28. Direktive o univerzalnoj usluzi naknade pretjerani teret za pružatelja usluge, imajući u vidu ciljeve koji se njome žele postići?
3. Ostavlja li čl. 28. st. 1. Direktive o univerzalnoj usluzi otvorenom mogućnost da mjere navedene u toj odredbi usvoji neko drugo nadležno tijelo različito od onog državnog regulatornog tijela koje ima ovlaštenje iz čl. 13. st. 1. Direktive o pristupu ⁽²⁾ te da ovo potonje tijelo ima samo ovlaštenje provesti te mjere?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (SL L 108, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 3.)

⁽²⁾ Direktiva 2002/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o pristupu i međusobnom povezivanju elektroničkih komunikacijskih mreža i pripadajuće opreme (SL L 108, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 38., str. 69.)

Zahtjev za prethodnu odluku koju je 24. veljače 2014. uputio Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Španjolska) – Banco Grupo Cajatres S.A. protiv Marije Mercedes Manjón Pinilla i nasljedničke zajednice nastale povodom smrti Miguela Ángela Viane Gordejuele

(Predmet C-90/14)

(2014/C 151/15)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banco Grupo Cajatres S.A.

Tuženici: María Mercedes Manjón Pinilla i nasljednička zajednica nastala povodom smrti Miguela Ángela Viane Gordejuele

Prethodna pitanja

1. Protivi li se člancima 6. stavku 1. i 7. stavku 1. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ pravilo kao što je druga prijelazna odredba Zakona 1/2013 od 14. svibnja koje u svakom slučaju predviđa smanjenje stope zatezne kamate, bez obzira na to što ugovorna odredba o zateznim kamatama prvotno uopće nije bio nepošten?
2. Protivi li se člancima 3. stavku 1., 4. stavku 1., 6. stavku 1. i 7. stavku 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja nacionalno pravilo kao što je članak 114. Zakona o založnom pravu na nekretnini (Ley Hipotecaria) koji nacionalnom sudu dopušta da, radi ocjene nepoštenosti ugovorne odredbe o zateznim kamatama, ispita jedino prelazi li ugovorena kamatna stopa trostruki iznos zakonske kamatne stope, a ne i druge okolnosti?
3. Protivi li se člancima 3. stavku 1., 4. stavku 1., 6. stavku 1. i 7. stavku 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja nacionalno pravilo kao što je članak 693. LEC-a koje omogućuje prijevremeno zahtijevanje povrata ukupnog zajma zbog neplaćanja triju mjesečnih obroka, a da se pritom ne vodi računa o drugim čimbenicima kao što su trajanje ili iznos zajma ili bilo kojim drugim relevantnim čimbenicima i koje, osim toga, mogućnost izbjegavanja učinaka spomenutog prijevremenog dospijeca uvjetuje dobrom voljom vjerovnika, osim u slučajevima u kojima je riječ o hipoteci osnovanoj na nekretnini koja se nalazi na adresi koja je ujedno i adresa stalnog boravišta dužnika?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima SL L 95, str. 29. [neslužbeni prijevod]

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2014. uputio Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Španjolska) – Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Predmet C-93/14)

(2014/C 151/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Navarra

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Miguel Angel Zurbano Belaza i Antonia Artieda Soria

Druga stranka u postupku: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prethodna pitanja

1. Je li u slučaju kada je banka 2009. podnijela obveznopravne tužbe kojom zahtijeva iznos koji smatra da joj nakon dražbe nekretnina pod hipotekom duguju klijenti, u svrhu ispitivanja odredbi ugovora o hipoteci sklopljenog 1986. godine primjenjiva Direktiva 93/13/EEZ ⁽¹⁾, vodeći računa o tome da su treća dražba (19. srpnja 1993.), odluke kojima je Juzgado odobrio poništenje izračuna kamata (3. srpnja 2000.) kao i konačna dodjela nekretnina koje su stavljene na dražbu (18. srpnja 2000.) uslijedile nakon objave spomenute Direktive?
2. Treba li u slučaju kada je banka 2009. podnijela obveznopravnu tužbu kojom zahtijeva iznos koji smatra da joj nakon dražbe nekretnina pod hipotekom duguju klijenti nacionalni sud članak 10. Zakona 26/1984 tumačiti u svjetlu Direktive 1993/13, vodeći računa o tome da su treća dražba (19. srpnja 1993.), odluke kojima je Juzgado odobrio poništenje izračuna kamata (3. srpnja 2000.) kao i konačna dodjela nekretnina koje su stavljene na dražbu (18. srpnja 2000.) uslijedile nakon objave spomenute Direktive?
3. Tiče li se, u svrhu izuzeća predviđenog u stavku 2. članka 1. Direktive 1993/13, obvezujući karakter dvanaestog pravila iz članka 131. Zakona o založnom pravu na nekretnini samo načina na koji se valja provesti treća dražba u okviru stvarnopravne tužbe hipotekarnog vjerovnika, pri čemu se nacionalni sud ne sprječava da, povodom naknadno podnesene obveznopravne tužbe hipotekarnog vjerovnika, ispita je li način izračuna zahtijevanog iznosa sukladan propisima Zajednice?
4. Protivi li se propisima Zajednice kojima se štite potrošači (članci 3. i 5. Direktive 1993/13) da banka, nakon dražbe nekretnina pod hipotekom i nakon dodjele tih nekretnina po „smiješno niskom” iznosu, u okviru obveznopravne tužbe protiv svojih klijenata, uzimajući u obzir taj „smiješno niski” iznos koji je svojevremeno ponuđen za nekretnine pod hipotekom, podnese zahtjev kako bi se odredio iznos zahtijevanog duga?
5. Protivi li se to što se prilikom podnošenja obveznopravne tužbe banke u 2009. kojom se zahtijeva iznos koji smatra da joj duguju klijenti nakon dražbe nekretnina pod hipotekom koje su dodijeljene po „smiješno niskoj” cijeni nije vodila računa o zakonodavnim izmjenama koje su unijeli Zakoni 1/2000 i 4/2011 općem načelu jednakog postupanja?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, SL L 95, str. 29.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2014. uputio Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Španjolska) – Grima Janet Nisttauz Poclava protiv Joséa Marije Arize Toledana (Taberna del Marqués)

(Predmet C-117/14)

(2014/C 151/17)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Grima Janet Nisttauz Poclava

Tuženik: Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalni propis, koji za ugovor o radu na neodređeno vrijeme radi potpore poduzetnicima propisuje probni rad u trajanju od godine dana tijekom kojeg je moguće slobodno raskinuti ugovor, suprotan pravu Unije i je li u skladu s temeljnim pravom zajamčenim u čl. 30. Povelje [o temeljnim pravima Europske unije] ⁽¹⁾?
2. Čini li probni rad u trajanju od godine dana koji je radi potpore poduzetnicima propisan za ugovor o radu na neodređeno vrijeme povredu ciljeva i odredaba Direktive 1999/70/EZ ⁽²⁾ o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – klauzulama 1. i 3.?

⁽¹⁾ SL 2000, C 364, str. 1.

⁽²⁾ SL L 175, str. 43.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. ožujka 2014. uputio Administrativen sad – Varna (Bugarska) – Itales OOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Predmet C-123/14)

(2014/C 151/18)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad – Varna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Itales OOD

Tuženik: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Prethodna pitanja

1. Treba li se čl. 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost tumačiti na način da prodajom stvari trećemu nastaje pravo na odbitak pretporeza, čak i kada nema dokaza o tome da je prethodni isporučitelj posjedovao stvari iste vrste?

2. Je li sukladna direktivi i njezinom pravnom tumačenju praksa upravnog tijela kao što je Natsionalna agentsia po prihodate (Državna agencija za prihode), kojom se obveznicima poreza na dodanu vrijednost u smislu Zakona za danak varhu dobavenata stoynost (Zakona o porezu na dodanu vrijednost) uskraćuje korištenje prava na odbitak pretporeza zbog nedostataka u dokazima o podrijetlu stvari, a da pritom nije iznesena sumnja o sudjelovanju u utaji poreza niti/ili je ukazano na objektivne okolnosti na temelju kojih se može utvrditi da je porezni obveznik znao ili morao znati da se okolnost istaknuta radi dokazivanja prava na odbitak pretporeza ubraja u poreznu utaju?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. ožujka 2014. uputio Oberlandesgericht Nürnberg (Njemačka)
– kazneni postupak protiv Zorana Spasica**

(Predmet C-129/14)

(2014/C 151/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Nürnberg

Stranke glavnog postupka

Zoran Spasic

Druga stranka: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Prethodna pitanja

1. Je li članak 54. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma (KPSS) ⁽¹⁾ u skladu s člankom 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, s obzirom na to da zabranu dvostrukog kaznenog progona uvjetuje činjenicom da je u slučaju osude sankcija već izvršena odnosno da se još izvršava ili da se prema pravu države podrijetla presude više ne može izvršiti?
2. Je li navedeni uvjet iz članka 54. KPSS-a također ispunjen ako je izvršen samo jedan dio (ovdje: novčana kazna) sankcije izrečene u državi podrijetla presude koja se sastoji od dva samostalna dijela (ovdje: kazna oduzimanja slobode i novčana kazna)?

⁽¹⁾ SL 2000, L 239, str. 19.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 9., str. 12.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 27. ožujka 2014. – Saint-Gobain Glass France i dr. protiv Komisije

(Predmeti T-56/09 i T-73/09) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište automobilske stakla — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 81. UEZ-a — Sporazumi o podjeli tržišta i razmjeni tržišno osjetljivih informacija — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Prigovor nezakonitosti — Novčane kazne — Retroaktivna primjena Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Vrijednost prodaje — Ponavljanje povrede — Dodatni iznos — Pripisivanje protupravnog ponašanja — Gornja granica novčane kazne — Ukupni prihod grupe”)

(2014/C 151/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Saint-Gobain Glass France SA (Courbevoie, Francuska); Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Aachen, Njemačka); Saint-Gobain Sekurit France SAS (Thourotte, Francuska) (zastupnici: B. van de Walle de Ghelcke, B. Meyring, E. Venot i M. Guillaumond, zatim B. Van de Walle de Ghelcke, B. Meyring i E. Venot, odvjetnici) (predmet T-56/09); i Compagnie de Saint-Gobain SA (Courbevoie) (zastupnici: P. Hubert i E. Durand, odvjetnici) (predmet T-73/09)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer i N. von Lingen, zatim A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer i F. Ronkes Agerbeek, agenti)

Intervenijent koji podupire tuženika: Vijeće Europske unije (zastupnici: E. Karlsson i F. Florindo Gijón, agenti)

Predmet

Zahtjevi za poništenje Odluke Komisije C (2008) 6815 *final* od 12. studenoga 2008. koja se odnosi na postupak primjene članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (COMP/39.125 – Automobilske staklo), kako je izmijenjena Odlukom Komisije C (2009) 863 *final* od 11. veljače 2009. i Odlukom C (2013) 1118 *final* od 28. veljače 2013., u dijelu u kojem se ona odnosi na tužitelje, te, podredno, zahtjev za poništenje članka 2. te odluke u dijelu u kojem se izriče novčana kazna tužiteljima ili, podredno, zahtjevi za smanjenje te novčane kazne.

Izreka

1. Predmeti T-56/09 i T-73/09 spajaju se u svrhu presude.
2. Novčana kazna izrečena solidarno Saint-Gobain Glass France SA, Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Sekurit France SAS i Compagnie de Saint-Gobain SA u članku 2. točki (b) Odluke Komisije C (2008) 6815 *final* od 12. studenoga 2008. koja se odnosi na postupak primjene članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (COMP/39.125 – Automobilske staklo), kako je izmijenjena Odlukom Komisije C (2009) 863 *final* od 11. veljače 2009. i Odlukom C (2013) 1118 *final* od 28. veljače 2013., utvrđuje se na 715 milijuna eura.
3. U preostalom dijelu tužbe se odbijaju.
4. Svaka stranka snosit će vlastite troškove, osim Vijeća Europske unije, čije će troškove snositi Saint-Gobain Glass France, Saint-Gobain Sekurit Deutschland i Saint-Gobain Sekurit France.

⁽¹⁾ SL C 90, 18.4.2009.

Presuda Općeg suda od 28. ožujka 2014. – Italija protiv Komisije**(Predmet T-117/10) ⁽¹⁾**

(„FEDER — Smanjenje financijske potpore — Regionalni operativni program 2000. - 2006. za Apuliju (Italija) na temelju Cilja br. 1 — Ozbiljni nedostaci u sustavu upravljanja i kontrole koji mogu dovesti do sustavnih nepravilnosti — Načelo partnerstva — Proporcionalnost — Članak 39. stavak 3. točka (b) Uredbe (EZ) br. 1260/1999 — Članci 4., 8., 9. i 10. Uredbe (EZ) br. 438/2001 — Obveza obrazlaganja — Nenadležnost”)

(2014/C 151/21)

Jezik postupka: talijanski

StrankeTužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju P. Gentili, *avvocato dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Steiblytė i D. Recchia, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2009) 10350 final od 22. prosinca 2009. o smanjenju financijske potpore Europskog fonda za regionalni razvoj dodijeljene Talijanskoj republici primjenom Odluke Komisije C (2000) 2349 od 8. kolovoza 2000. o odobrenju regionalnog operativnog programa POR Puglia za razdoblje 2000. - 2006. na temelju Cilja br. 1.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se Talijanskoj republici snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 148, 5.6.2010.

Presuda Općeg suda od 27. ožujka 2014. – Intesa Sanpaolo protiv OHIM-a – equinet Bank (EQUITER)**(Predmet T-47/12) ⁽¹⁾**

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice EQUITER — Raniji verbalni žig Zajednice EQUINET — Relativni razlog za odbijanje — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Članak 42. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja”)

(2014/C 151/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Intesa Sanpaolo SpA (Torino, Italija) (zastupnici: P. Pozzi, G. Ghisletti i F. Braga, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: P. Bullock, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: equinet Bank AG (Frankfurt na Majni, Njemačka)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 6. listopada 2011. (predmet R 2101/2010-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između equinet Banke AG i Intese Sanpaolo SpA

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 6. listopada 2011. (predmet R 2101/2010-1).
2. OHIM snosi vlastite troškove kao i one Intese Sanpaolo SpA.

⁽¹⁾ SL C 109, 14.4.2012.

Presuda Općeg suda od 2. travnja 2014. – Ben Ali protiv Vijeća

(Predmet T-133/12) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu — Zamrzavanje sredstava — Pravni temelj — Pravo na vlasništvo — Članak 17., stavak 1. Povelje o temeljnim pravima — Prilagođavanje vremena učinaka poništenja — Izvanugovorna odgovornost — Izostanak materijalne štete“)

(2014/C 151/23)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Francuska) (zastupnik: A. de Saint Remy, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: G. Étienne i S. Kyriakopoulou, agenti)

Intervenijent na strani tuženika: Europska komisija (zastupnici: É. Cujo i M. Konstantinidis, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev za poništenje Odluke Vijeća 2012/50/ZVSP od 27. siječnja 2012. o izmjeni Odluke 2011/72/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu (SL L 27, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18. svezak 2. str. 325.), u dijelu u kojem se ta odluka odnosi na tužitelja, i, s druge strane, zahtjev koji se odnosi na naknadu štete i kamate.

Izreka

1. Poništava se prilog Odluke Vijeća 2011/72/ZVSP od 31. siječnja 2011. o mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s obzirom na stanje u Tunisu, izmijenjene provedbenom Odlukom Vijeća 2011/79/ZVSP od 4. veljače 2011. za provedbu Odluke 2011/72, u dijelu u kojem je bio proširen Odlukom Vijeća 2012/50/ZVSP od 27. siječnja 2012. kojom je izmijenjena Odluka 2011/72 i u kojoj se navodi ime M. Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali.
2. Učinci priloga Odluke 2011/72, izmijenjene provedbenom Odlukom 2011/79 i proširene Odlukom 2012/50 što se tiče M. Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Alija ostaju na snazi do isteka roka za žalbu protiv ove presude, ili, ako žalba u tom roku bude podnesena, do odbijanja iste.
3. U ostalom dijelu tužba se odbija.
4. Nalaže se Vijeću Europske unije da osim svojih troškova snosi i troškove M. Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Alija.
5. Europska komisija snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 165, 9.6.2012.

Presuda Općeg suda od 27. ožujka 2014. – Oracle America protiv OHIM-a – Aava Mobile (AAVA MOBILE)

(Predmet T-554/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice AAVA MOBILE — Raniji verbalni žig Zajednice JAVA — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u svezu — Veza između znakova — Ugled — Nepostojanje sličnosti između znakova — Članak 8. stavak 5. Uredbe br. 207/2009”)

(2014/C 151/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Oracle America Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: M. Graf i T. Heydn, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: F. Mattina i P. Bullock, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Aava Mobile Oy (Oulu, Finska)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća OHIM-a (predmet R 1205/2011-2) od 9. listopada 2012. u svezi s postupkom povodom prigovora između Oracle America, Inc. i Aava Mobile Oy.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se Oracle America, Inc. snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 63, 2.3.2013.

Rješenje Općeg suda od 25. ožujka 2014. – Hawe Hydraulik protiv OHIM-a HaWi Energietechnik (HAWI)

(Predmet T-347/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prigovor — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)

(2014/C 151/25)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Hawe Hydraulik SE (München, Njemačka) (zastupnici: G. Würtenberger i R. Kunze, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Poch, agent)

Druga stranka postupka pred žalbenim vijećem OHIM-a: HaWi Energietechnik AG (Eggenfelden, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 26. travnja 2013. (predmet R 1690/2012-4) u svezi s postupkom povodom prigovora između Hawe Hydraulik SE i HaWi Energietechnik AG.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak po tužbi.*
2. *Nalaže se tužitelju snošenje vlastitih troškova kao i troškova tuženika.*

⁽¹⁾ SL C 252, 31.8.2013.

Tužba podnesena 31. prosinca 2013. – Invivo protiv OLAF-a**(Predmet T-690/13)**

(2014/C 151/26)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Invivo Ltd (Abinsk, Rusija) (zastupnik: T. Huopalainen, odvjetnik)

Tuženik: Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- preispita zakonitost propuštanja djelovanja tuženika u predmetu OF/2013/0902 nakon što ga je tužitelj pozvao da djeluje;
- naloži tužitelju da djeluje.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog kojim se navodi da, kada nacionalna agencija koja dodjeljuje potporu većinu svojih sredstava dobiva od EU-a i kada su na strani navodnog počinitelja povrede uključene pravne osobe barem dvaju država članica, dolazi do propuštanja djelovanja koje se temelji na članku 265. UFEU-a kada je riječ o financijskim interesima EU-a u smislu članka 1. Uredbe (EZ) br. 1073/1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) (SL 1999 L 136, str. 1.)

Tužba podnesena 10. veljače 2014. – Schniga protiv CPVO-a – Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)**(Predmet T-91/14)**

(2014/C 151/27)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Schniga GmbH (Bolzano, Italija) (zastupnici: G. Würtenberger i R. Kunze, odvjetnici)

Tuženik: Ured Zajednice za biljnu raznolikost (CPVO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Novi Zeland)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku žalbenog vijeća Ureda Zajednice za biljnu raznolikost od 20. rujna 2013. u predmetu A 004/2007;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupaka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava: tužitelj

Predmetno oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice: Gala Schnitzer – oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice br. EU 18759

Odluka vijeća CPVO-a: oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice je prihvaćeno

Odluka žalbenog vijeća: žalba je prihvaćena kao osnovana i pobijana odluka je poništena

Tužbeni razlozi: povreda članka 61. stavka 1. točke (b), članka 55. stavka 4., članka 59. stavka 3. i članka 62. Uredbe Vijeća br. 2100/94.

Tužba podnesena 10. veljače 2014. – Schniga protiv CPVO-a – Elaris (Gala Schnitzer)

(Predmet T-92/14)

(2014/C 151/28)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Schniga GmbH (Bolzano, Italija) (zastupnici: G. Würtenberger i R. Kunze, odvjetnici)

Tuženik: Ured Zajednice za biljnu raznolikost (CPVO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Elaris SNC (Angers, Francuska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku žalbenog vijeća Ureda Zajednice za biljnu raznolikost od 20. rujna 2013. u predmetu A 003/2007;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupaka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava: tužitelj

Predmetno oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice: Gala Schnitzer – oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice br. EU 18759

Odluka vijeća CPVO-a: oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice je prihvaćeno

Odluka žalbenog vijeća: žalba je prihvaćena kao osnovana i pobijana odluka je poništena

Tužbeni razlozi: povreda članka 61. stavka 1. točke (b), članka 55. stavka 4., članka 59. stavka 3. i članka 62. Uredbe Vijeća br. 2100/94.

Žalba koju je 17. veljače 2014. podnijela Europska komisija protiv presude Službeničkog suda od 11. prosinca 2013. u predmetu F-130/11, Verile i Gjergji protiv Komisije

(Predmet T-104/14 P)

(2014/C 151/29)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Currall, D. Martin i G. Gattinara, agenti)

Druge stranke u postupku: Marco Verile (Cadrezzate, Italija) i Anduela Gjergji (Bruxelles, Belgija)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Službeničkog suda od 11. prosinca 2013. u predmetu F-130/11, Verile i Gjergji protiv Komisije;
- odluči da svaka stranka snosi vlastite troškove u ovom postupku;
- naloži M. Verileu i A. Gjergji snošenje troškova u postupku pred Službeničkim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe četiri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog odnosi se na povredu pojma o aktu kojim se nanosi šteta jer je Službenički sud u prvostupanjskom postupku presudio da je tužba dopuštena time što je prijedlog Komisije zainteresiranim osobama o broju godina mirovinskog staža koje treba priznati u okviru prijenosa njihovih mirovinskih prava na temelju članka 11. stavka 2. Priloga VIII. Pravilnika o osoblju Europske unije (u vezi točaka 37. do 55. pobijane presude) označio kao akt kojim se nanosi šteta.
2. Drugi žalbeni razlog odnosi se na to da je Službenički sud nezakonito istaknuo po službenoj dužnosti prigovor nedopuštenosti protiv općih provedbenih odredbi o prijenosu mirovinskih prava koje su donesene 2011. Komisija ističe kako stranke u prvostupanjskom postupku nisu izričito istaknule taj žalbeni razlog te kako se o njemu nije raspravljalo u kontradiktornoj raspravi (u vezi točaka 72. i 73. pobijane presude).
3. Treći žalbeni razlog odnosi se na pogreške koje se tiču prava koje je počinio Službenički sud u tumačenju članka 11. Priloga VIII. Pravilnika o osoblju Europske unije i odredbi koje se odnose na prijenos mirovinskih prava (u vezi točaka 74. do 98., 106., 109. i 110. pobijane presude). Komisija ističe, smatrajući kako se pojam „kapitalizirane vrijednosti” iz članka 11. stavka 2. Priloga VIII. razlikuje od pojma „aktuarske protuvrijednosti” iz članka 11. stavka 1., definiranog člankom 8. navedenog Priloga VIII., da se Službenički sud ograničio na doslovno tumačenje, kako bi došao do zaključaka koji mogu prouzročiti velike nejednakosti u postupanju između dužnosnika koji traže prijenos „in” i dužnosnika koji traže prijenos „out” svojih mirovinskih prava. Komisija smatra kako je tumačenje Službeničkog suda nespojivo kako sa zahtjevima financijske ravnoteže mirovinskog sustava Europske unije, tako i s pravom vlasništva dužnosnika koji zahtijevaju prijenos „in”.
4. Četvrti žalbeni razlog odnosi se na to da je Službenički sud počinio pogreške koje se tiču prava, smatrajući kako su prava tužitelja iz prvostupanjskog postupka u području prijenosa njihovih mirovinskih prava već „u cijelosti zasnovana” u trenutku stupanja na snagu općih provedbenih odredbi o prijenosu mirovinskih prava donesenih u 2011., u mjeri u kojoj samo konačna odluka o priznavanju definira prenesena mirovinska prava (u vezi točaka 99. do 108. pobijane presude).

Tužba podnesena 17. veljače 2014. – Cargill protiv Vijeća**(Predmet T-117/14)**

(2014/C 151/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Cargill SACI (Buenos Aires, Argentina) (zastupnici: J. Bellis i R. Luff, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u odnosu na tužitelja poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013 L 315, str. 2.); i
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se navodi da su institucije, zaključivši da je postojalo iskrivljenje cijena soje u zrnu i sojinog ulja koje opravdava primjenu drugog podstavka članka 2. stavka 5. Osnovne antidampinške uredbe, ⁽¹⁾ počinile očitu pogrešku u ocjeni činjenica.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se navodi da se drugi podstavak članka 2. stavka 5. Osnovne antidampinške uredbe, kako ga u ovom slučaju tumače institucije, ne smije primijeniti na uvoze iz države članice WTO-a jer nije u skladu s Antidampinškim sporazumom WTO-a.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se navodi da se ocjenom štete propuštaju uzeti u obzir čimbenici koji prekidaju uzročnu vezu između navodne štete i navodnog dampinškog uvoza suprotno članku 3. stavku 7. Osnovne antidampinške uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009. L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Tužba podnesena 17. veljače 2014. – LDC Argentina protiv Vijeća**(Predmet T-118/14)**

(2014/C 151/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: LDC Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (zastupnici: J. Bellis i R. Luff, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u odnosu na tužitelja poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013 L 315, str. 2.); i
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se navodi da su institucije, zaključivši da je postojalo iskrivljenje cijena soje u zrnu i sojinog ulja koje opravdava primjenu drugog podstavka članka 2. stavka 5. Osnovne antidampinške uredbe, ⁽¹⁾ počinile očitu pogrešku u ocjeni činjenica.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se navodi da se drugi podstavak članka 2. stavka 5. Osnovne antidampinške uredbe, kako ga u ovom slučaju tumače institucije, ne smije primijeniti na uvoze iz države članice WTO-a jer nije u skladu s Antidampinškim sporazumom WTO-a.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se navodi da se ocjenom štete propuštaju uzeti u obzir čimbenici koji prekidaju uzročnu vezu između navodne štete i navodnog dampinškog uvoza suprotno članku 3. stavku 7. Osnovne antidampinške uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009. L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Tužba podnesena 18. veljače 2014. – Carbio protiv Vijeća

(Predmet T-119/14)

(2014/C 151/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Buenos Aires, Argentina) (zastupnici: J. Bellis i R. Luff, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u odnosu na tužitelja poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013 L 315, str. 2.); i
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se navodi da su institucije, zaključivši da je postojalo iskrivljenje cijena soje u zrnu i sojinog ulja koje opravdava primjenu drugog podstavka članka 2. stavka 5. Osnovne antidampinške uredbe, ⁽¹⁾ počinile očitu pogrešku u ocjeni činjenica.

2. Drugi tužbeni razlog, kojim se navodi da se drugi podstavak članka 2. stavka 5. Osnovne antidampinške uredbe, kako ga u ovom slučaju tumače institucije, ne smije primijeniti na uvoze iz države članice WTO-a jer nije u skladu s Antidampinškim sporazumom WTO-a.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se navodi da se ocjenom štete propuštaju uzeti u obzir čimbenici koji prekidaju uzročnu vezu između navodne štete i navodnog dampinškog uvoza suprotno članku 3. stavku 7. Osnovne antidampinške uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009. L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Tužba podnesena 21. veljače 2014. – Daimler protiv Komisije

(Predmet T-128/14)

(2014/C 151/33)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Daimler AG (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: odvjetnici C. Arhold, B. Schirmer i N. Wimmer)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku tuženika od 13. prosinca 2013. – SG.B.5/MF/rc – sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 – GESTDEM 2013/4643;
- tuženiku naloži snošenje troška postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj se protivi odluci Komisije o drugom zahtjevu tužitelja za pristup dokumentima u vezi s postupkom prema članku 29. Direktive 2007/46/EZ ⁽¹⁾ u vezi s odbijanjem Francuske Republike da registrira određena vozila tužitelja.

U prilog tužbi tužitelj navodi sljedeće tužbene razloge:

1. Povreda prava na uvid u spis

- Tužitelj s tim u svezi navodi da je Komisija pogriješila kada je odbila zahtjev za uvid u spis prema članku 41. stavku 2. točki (b) Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Tužitelj tvrdi da se postupak prema članku 29. Direktive 2007/46 izravno i osobno odnosi na njega. Prema tome tužitelj ima pravo na uvid u spis koji se na njega odnosi, što je nužna pretpostavka učinkovitog ostvarenja temeljnog prava na saslušanje.

2. Povreda prava tužitelja iz Aarhuške konvencije ⁽²⁾

- Tužitelj se ovdje poziva na povredu Aarhuške konvencije u vezi s Uredbom (EZ) br. 1367/2006 ⁽³⁾. Što se tiče dokumenata za koje tužitelj traži pristup, riječ je o informacijama o okolišu. Odbijanje na temelju zaštite istražnih postupaka u tijeku nije osnovano kako na temelju pravnih tako i činjeničnih razloga, a takvo odbijanje posebno nije u skladu s odredbama Aarhuške konvencije.

3. Povreda prava na pristup dokumentima u skladu s člankom 42. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, člankom 15. stavkom 3. UFEU-a i Uredbom (EZ) br. 1049/2001 ⁽⁴⁾

— Tužitelj navodi je pobijanom odlukom učinjena povreda članka 2. stavka 1. Uredbe br. 1049/2001, a time i članka 15. stavka 3. UFEU-a i članka 42. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, s obzirom na to da tužitelj ima zahtjev za pristup traženim dokumentima, a nisu postojali razlozi isključenja za odbijanje pristupa.

— Tužitelj nadalje tvrdi da je Komisija protupropisno odbila provesti pojedinačni konkretni istražni postupak u vezi s traženim dokumentima te je svoju odluku pogrešno utemeljila na općoj iznimci. Pored toga javni interes za upoznavanje sa sadržajem navedenih dokumenata je jači u ovom slučaju. Komisija je to protivno propisima pogrešno ocijenila. Komisija je propustila provesti procjenu propisanu člankom 4. Uredbe br. 1049/2001 te se bez posebnog obrazloženja pozvala na zaštitu cilja istražnih postupaka.

4. Povreda članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima

— Tužitelj ovdje tvrdi da Komisija nije dovoljno obrazložila svoju odluku u skladu sa zahtjevima iz članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ Direktiva 2007/46/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 35., str. 103.).

⁽²⁾ Konvencija o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša potpisana u Aarhusu 25. lipnja 1998.

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuske konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.).

Tužba podnesena 19. veljače 2014. – PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia protiv Vijeća

(Predmet T-139/14)

(2014/C 151/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Kodya Dumai, Indonezija) i PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan, Indonezija) (zastupnik: P. Vander Schueren, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

— poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013 L 315, str. 2.) u dijelu u kojem se tužiteljima nameće plaćanje antidampinške pristojbe; i

— tuženiku naloži snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se navodi da su Institucije EU-a postupile suprotno Osnovnoj uredbi ⁽¹⁾ jer za proizvod iz ispitnog postupka i proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak troškovi nisu obračunati na temelju poslovnih knjiga proizvođača-izvoznika.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se navodi da je došlo do povrede Osnovne uredbe jer izračunana uobičajena vrijednost sadrži troškove koji nisu povezani s proizvodnjom i prodajom razmatranog proizvoda.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se navodi da je Komisija EU-a, uključivši troškove koji se temelje na međunarodnoj referentnoj cijeni, umjesto troškova u državi podrijetla (Indonezija), postupila suprotno Osnovnoj uredbi.
4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se navodi da je, pribjegavanjem izračunu uobičajene vrijednosti u odsutnosti posebne situacije na tržištu za dotični proizvod, došlo do povrede Osnovne uredbe.
5. Peti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da je, u slučaju da članak 2. stavak 5. dopušta iznimku obvezi da se kod izračuna uobičajene vrijednosti koristi trošak proizvodnje u državi podrijetla, članak 2. stavak 5. Osnovne uredbe neprimjenjiv jer nije u skladu s člankom 2.2.2. stavkom 1. Antidampinskog sporazuma WTO-a.
6. Šesti tužbeni razlog, kojim se navodi da Uredba Vijeća br. 1194/2013 sadrži očitu pogrešku koja se tiče ocjene prava i činjenica s obzirom na to da stvarnu cijenu koju proizvođači biodizela plaćaju za sirovo palmino ulje (CPO) ne određuje vlada tako da stvarno plaćena cijena može biti odbijena.
7. Sedmi tužbeni razlog, kojim se navodi da je Uredba Vijeća br. 1194/2013 suprotna Osnovnoj Uredbi jer zbog nedostatka odgovarajuće prilagodbe s obzirom na razlike koje utječu na usporedivost cijena, uobičajena vrijednost i izvozna cijena nisu primjereno uspoređene.
8. Osmi tužbeni razlog, kojim se navodi da je prilikom primjene prilagodbe troškova, pri čemu se u slučaju tužitelja koristila pogrešna sirovina, došlo do očite pogreške u ocjeni.
9. Deveti tužbeni razlog, kojim se navodi da Uredba Vijeća br. 1194/2013, prilagođavajući trošak CPO-a koji potječe od povezanih proizvođača CPO-a jer nije u skladu s načelom nepristrane transakcije bez ispitivanja i isključivo na temelju navodnog utjecaja izvoznog poreza na cijene CPO-a sadrži očitu pogrešku u ocjeni.
10. Deseti tužbeni razlog, kojim se navodi da se Uredba Vijeća br. 1194/2013 temelji na očitijoj pogrešci u ocjeni jer (i) odbacuje upotrebu domaće profitne marže od ostvarene prodaje proizvoda iz iste opće kategorije u koju spada biodizel na temelju toga što te prodaje nisu ostvarene u uobičajenom tijeku trgovine (ii) ocjenjuje razumnost profitne marže koja se temelji na dugoročnoj, umjesto na kratkoročnoj ili srednjoročnoj kamatnoj stopi na zajmove.
11. Jedanaesti tužbeni razlog, kojim se navodi da se Uredba Vijeća br. 1194/2013 temelji na očitijoj pogrešci u ocjeni jer odbija odrediti razumnu profitnu maržu temeljeći se na tvrdnji da je upotreba povrata kapitala za to određivanje što se tiče društva za trgovinu nebitna, jer je njihovo poslovanje pružanje usluga bez značajnog ulaganja kapitala, čime se pogrešno poriče potreba društava za trgovinu da imaju radni kapital kako bi obavljala trgovinske djelatnosti.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinskog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009 L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.), u daljnjem tekstu „Osnovna uredba”

Tužba podnesena 17. ožujka 2014. – Ferring protiv OHIM-a – Kora Corporation (Koragel)**(Predmet T-169/14)**

(2014/C 151/35)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Ferring BV (Hoofddorp, Nizozemska) (zastupnik: A. Thünken, odvjetnik)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Kora Corporation Ltd (Swords, Irska)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 13. siječnja 2014. u predmetu R 721/2013-4;
- naloži tuženiku te u slučaju intervencije i intervenijentu da snose troškove postupaka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*Podnositelj prijave žiga Zajednice:* druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem*Predmetni žig Zajednice:* verbalni žig „Koragel” za proizvode iz razreda 5 – prijava žiga Zajednice br. 10 490 027*Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora:* tužitelj*Navedeni žig ili znak:* verbalni žig „CHORAGON” za proizvode iz razreda 5 – registracija žiga Zajednice br. 8 695 314*Odluka Odjela za prigovore:* prigovor je odbijen*Odluka žalbenog vijeća:* žalba je odbačena*Tužbeni razlozi:* povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu Zajednice.**Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Léon Van Parys protiv Komisije****(Predmet T-171/14)**

(2014/C 151/36)

*Jezik postupka: nizozemski***Stranke***Tužitelj:* Firma Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgija) (zastupnici: P. Vlaemminck, B. Van Vooren i R. Verbeke, Rechtsanwältte)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pismo Komisije od 24. siječnja 2014. kojim obavještava da je sukladno čl. 907. Uredbe br. 2454/93 istekao rok za obradu predmeta;

- utvrdi da čl. 909. Uredbe br. 2454/93 prema presudi Općeg suda T-324/10 od 19. ožujka 2013. u predmetu REM/REC 07/07 u potpunosti ide u prilog tužitelju;
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda čl. 907. i 909. Uredbe br. 2454/93 ⁽¹⁾ kao i prava na dobru upravu iz čl. 41. Povelje o temeljnim pravima Europske unije.
 - Opći sud je presudom od 19. ožujka 2013. Firma Van Parys/Komisija *s ex tunc* učinkom poništio Odluku Komisije K (2010) 2858, tako da je već istekao rok od devet mjeseci za obradu predmeta, zbog čega Komisija više nije mogla odlučivati o zahtjevu za otpust [carina].
 - Komisija je barem utoliko prekoračila svoje ovlasti time što je, da bi svoju djelomično poništenu odluku uskladila s presudom Općeg suda od 19. ožujka 2013. u predmetu T-324/10, poduzela radnje koje prelaze što je nužno. Time je Komisija povrijedila čl. 266. st. 1. UFEU-a koji se odnosi na njene ovlasti u vezi s mjerama koje je potrebno provesti da bi se postupilo sukladno presudi Općeg suda.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda čl. 907. Uredbe br. 2454/93 kao i temeljnog prava na dobru upravu iz čl. 41. Povelje o temeljnim pravima Europske unije zbog toga što je Komisija protupravno iskoristila mogućnost iz čl. 907. Uredbe br. 2454/93 da zahtijeva podatke kako bi isključila ili barem odgodila buduću primjenu čl. 909. Uredbe br. 2454/93.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 253, str. 1.).

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Nürburgring protiv OHIM-a – Biedermann (Nordschleife)

(Predmet T-181/14)

(2014/C 151/37)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Nürburgring GmbH (Nürburg, Njemačka) (zastupnici: odvjetnici M. Viefhues i C. Giersdorf)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Lutz Biedermann (Villingen-Schwenningen, Njemačka)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 20. siječnja 2014. u postupku povodom prigovora R 163/2013-4;
- tuženiku i eventualno ostalim strankama naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „Nordschleife” za proizvode i usluge iz razreda 2 do 4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 21, 22, 24 do 30, 32 do 34, 39, 41 i 43 – prijava žiga Zajednice br. 7 379 399

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: Lutz Biedermann

Navedeni žig ili znak: nacionalni verbalni žig „Management by Nordschleife” za proizvode i usluge iz razreda 6, 9, 16, 25, 28 i 41

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je djelomično prihvaćen

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Sonova Holding protiv OHIM-a (Flex)

(Predmet T-187/14)

(2014/C 151/38)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Sonova Holding AG (Stäfa, Švicarska) (zastupnik: C. Hawkes, Solicitor)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 12. prosinca 2013. u predmetu R 357/2013-2.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „Flex” za proizvode iz razreda 10 – prijava žiga Zajednice br. 10 866 887

Odluka ispitivača: utvrdio je da prijavljeni žig ne udovoljava uvjetima za registraciju

Odluka žalbenog vijeća: odbilo je žalbu

Tužbeni razlozi: povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) i članka 7. stavka 2. Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Grundig Multimedia protiv OHIM-a (GentleCare)

(Predmet T-188/14)

(2014/C 151/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Švicarska) (zastupnici: M. Neuner i S. Walter, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku petog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 24. siječnja 2014. u predmetu R 739/2013-5.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „GentleCare” za proizvode iz razreda 7 – prijava žiga Zajednice br. 11 102 522

Odluka ispitivača: prijava žiga Zajednice je djelomično odbijena

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbačena

Tužbeni razlozi: povreda članka 7. stavka 1. točke (b) i (c) i članka 7. stavka 2. Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 21. ožujka 2014. – Lubrizol France protiv Vijeća

(Predmet T-191/14)

(2014/C 151/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Lubrizol France SAS (Rouen, Francuska) (zastupnici: R. MacLean, *Solicitor* i B. Hartnett, *Barrister*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je žalba dopuštena;
- poništi članke 1. i 4. Uredbe Vijeća (EU) 1387/2013⁽¹⁾ od 17. prosinca 2013. o suspenziji autonomnih carina zajedničke carinske tarife za određene poljoprivredne i industrijske proizvode te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1344/2011 u dijelu u kojem su tužitelju oduzeta njegova prava na tri suspenzije carine prema prijašnjim TARIC oznakama 2918.2900.80, 3811.2900.10 i 3811.9000.30 zbog toga što sadrži očite pogreške koje se tiču prava i činjenica te je donesena povređujući temeljne postupovne zahtjeve i jamstva;
- naloži tuženiku i bilo kojem intervenijentu snošenje tužiteljevih troškova i troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se navodi da je tuženik počinio očite pogreške koje se tiču prava i činjenica kada je odredio da su primjenjivi uvjeti za okončanje triju suspenzija autonomnih carina ispunjeni, propustivši ispravno primijeniti test za utvrđenje postojanja dovoljnih, sličnih ili zamjenjivih količina proizvoda proizvedenih u Europskoj Uniji, kao i kriterij istovjetnih, ekvivalentnih ili zamjenskih proizvoda.

2. Drugi tužbeni razlog, kojim se navodi da je tuženik povrijedio temeljne postupovne zahtjeve i jamstva koji su uvedeni kako bi osigurali da se postupovna pravila, kojima se zahtijeva da suprotstavljena društva odgovore u razumnom roku i također spriječi dovođenje u zabludu i davanje netočnih podataka povodom prigovorâ na daljnju suspenziju autonomnih carina, pravilno primijene i provedu.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1387/2013 od 17. prosinca 2013. o suspenziji autonomnih carina zajedničke carinske tarife za određene poljoprivredne i industrijske proizvode te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 1344/2011 (SL 2013 L 354, str. 201.)

Tužba podnesena 21. ožujka 2014. – Cristiano di Thiene protiv OHIM-a – Nautica Apparel (AERONAUTICA)

(Predmet T-193/14)

(2014/C 151/41)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Cristiano di Thiene SpA (Thiene, Italija) (zastupnici: F. Fischetti i F. Celluprica, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Nautica Apparel, Inc. (New York, Sjedinjene Američke Države)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 10. siječnja 2014. u predmetu R 96/2013-4.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: Verbalni žig „AERONAUTICA” za proizvode i usluge iz razreda 9, 18, 20, 25, 35, 42 i 43 – Prijava žiga Zajednice br. 7 508 237

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: nekoliko ranijih registracija verbalnih žigova Zajednice i Ujedinjene Kraljevine „NAUTICA” i „NAUTICA BLUE” za proizvode i usluge iz razreda 8, 9, 18, 20, 25, 27 i 35

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je djelomično prihvaćen

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbačena

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu Zajednice.

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Bristol Global protiv OHIM-a – Bridgestone (AEROSTONE)**(Predmet T-194/14)**

(2014/C 151/42)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Bristol Global Co. Ltd (Birmingham, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: F. Bozhinova, odvjetnik)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Bridgestone Corp. (Tokyo, Japan)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 12. prosinca 2013. u predmetu R 916/2013-2.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*Podnositelj prijave žiga Zajednice:* tužitelj*Predmetni žig Zajednice:* figurativni žig koji sadrži verbalni element „AEROSTONE” za proizvode iz razreda 12 – prijava žiga Zajednice br. 10 066 736*Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora:* druga stranka pred žalbenim vijećem*Žig ili znak naveden u prigovoru:* registracije verbalnih žigova Zajednice „STONE” za proizvode iz razreda 12, 28, 35 i 37 i „BRIDGESTONE” za proizvode iz razreda 12; dobro poznati žig i neregistrirani znak koji sadrži verbalni element „BRIDGESTONE”*Odluka Odjela za prigovore:* prigovor je djelomično prihvaćen*Odluka žalbenog vijeća:* žalba je odbačena*Tužbeni razlozi:* povreda članka 8. stavka 1. točke (b), članka 8. stavka 4. i članka 8. stavka 5. Uredbe o žigu Zajednice.**Tužba podnesena 24. ožujka 2014. – Swedish Match North Europe protiv OHIM-a – Skruf Snus (Oral snuff packages)****(Predmet T-196/14)**

(2014/C 151/43)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Swedish Match North Europe AB (Stockholm, Švedska) (zastupnici: H. Wistam i L. Holm, odvjetnici)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Skruf Snus AB (Stockholm, Švedska)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku trećeg žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 3. prosinca 2013. u predmetu R 1803/2012-3;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupaka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Registrirani dizajn Zajednice protiv kojeg je podnesen zahtjev za proglašavanje ništavosti: dizajn za proizvod „oral snuff packages” – registriran pod br. 1265805-0010

Nositelj dizajna Zajednice: druga stranka u postupku

Stranka koja zahtijeva proglašavanje ništavosti dizajna Zajednice: tužitelj

Obrazloženje zahtjeva za proglašavanje ništavosti: navedeno je da dizajn nema individualni karakter

Odluka Odjela za poništaje: zahtjev za proglašavanje ništavosti osporavanog dizajna Zajednice je prihvaćen

Odluka žalbenog vijeća: pobijana odluka je poništena i zahtjev za proglašavanje ništavosti je odbačen

Tužbeni razlozi: povreda članka 6. Uredbe o dizajnu Zajednice.

Tužba podnesena 31. ožujka 2014. – Bopp protiv OHIM-a (prikaz osmerokutnog zelenog okvira)

(Predmet T-209/14)

(2014/C 151/44)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Carsten Bopp (Glashütten, Njemačka) (zastupnik: C. Russ, *Rechtsanwalt*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 9. siječnja 2014. u predmetu R 1276/2013-1

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig koji prikazuje osmerokutni zeleni okvir za usluge iz razreda 35 – prijava br. 8 248 965

Odluka ispitivača: odbijanje prijave (za registraciju)

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi:

- povreda čl. 65. st. 6. Uredbe br. 207/2009
 - povreda čl. 7. st. 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009
-

Rješenje Općeg suda od 25. ožujka 2014. – Nizozemska protiv Komisije**(Predmet T-542/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 151/45)

Jezik postupka: nizozemski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR